

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové ve věci žalobců: **a) Bc. I. K.**, zast. Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, se sídlem Praha 4, Ve svahu 531/1, **b) P. K.**, zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem, se sídlem Brno, Těsnohlídkova 9, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, odbor výkonu státní správy I, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11.10.2010, č.j. 1377/500/10 56578/ENV/10 a č.j. 1378/500/10 56583/ENV/10

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se podanou žalobou domáhali zrušení v záhlaví uvedených rozhodnutí žalovaného, žalobkyně rozhodnutí č.j. 1377/500/10 56578/ENV/10 a žalobce rozhodnutí č.j. 1378/500/10 56583/ENV/10, kterými byla zamítnuta jejich odvolání a potvrzena usnesení Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí. Jednalo se pak o usnesení ze dne 3.5.2010 č.j. S-MHMP-194856/2010/OOP-V-218/U-87/Kaf a č.j. S-MHMP-194856/2010/OOP-V-218/U-88/Kaf, kterými bylo rozhodnuto o tom, že žalobkyně a žalobce nejsou účastníky řízení zahájeného u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí dne 25.2.2010 č.j. S-MHMP-194856/2010/OOP-V-113/Kaf ve věci změny rozhodnutí Odboru životního prostředí MHMP ze dne 4.11.2004 č.j. MHMP-126863/2004/OZP-V-1000/R-259/Kr vydaného pro stavbu „Vedení 2 x 110 kv V303/304 TR Chodov-TR Řeporyje, Úsek Modřanská rokle-TR Řeporyje“.

V odůvodnění pak žalovaný mimo jiné uvedl, že se žalobci dopisem ze dne 7.4.2010 přihlásili k účasti ve správním řízení, které je vedeno o změně rozhodnutí č.j. MHMP-126863/2004/OZP-V-1000/R-259/Kr ze dne 4.11.2004 týkajícího se stavby vedení VVN Modřanská rokle-Řeporyje. Žalobci se domnívají, že by se v tomto řízení mohlo jednat o jejich právech a právem chráněných zájmech a může jim být tudíž způsobena vážná újma na vlastnickém právu, neboť jsou vlastníky nemovitostí v uvedené trase vedení. Svoji přihlášku pak žalobci doplnili dopisem ze dne 19.4.2010. Dne 3.5.2010 vydal prvoinstanční správní orgán usnesení, kterými rozhodl podle § 28 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. o tom, že jak žalobkyně tak žalobce nejsou účastníky řízení o změně rozhodnutí č.j. 126863/2004/OZP-V-1000/R-259/Kr ze dne 4.11.2004 týkajícího se stavby „Vedení 2 x 110 kv V303/304 TR Chodov-TR Řeporyje, Úsek Modřanská rokle-TR Řeporyje“. Proti předmětným usnesením podali žalobci odvolání.

Žalovaný na základě spisové dokumentace, napadených usnesení, jejich odůvodnění a uplatněného odvolání dospěl k závěru, že prvoinstanční orgán postupoval v souladu s právními předpisy, když rozhodl o tom, že jak žalobkyně, tak žalobce nejsou účastníky řízení o změně rozhodnutí vydaného Magistrátem hlavního města Prahy, odborem ochrany přírody dle zákona o ochraně přírody a krajiny pro stavbu vedení velmi vysokého napětí v úseku Modřanská rokle Řeporyje.

Dále se pak žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval námitkami žalobců uvedenými v jejich odvolání.

Žalobci v žalobě namítali, že jsou vlastníky pozemků, na nichž má být prováděná stavba projednávaná v řízení vedeném před orgánem ochrany přírody, měli za to, že jsou účastníky řízení podle § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., přičemž obě žalovaná rozhodnutí jsou dle jejich názoru nepřezkoumatelná, když není zřejmé, jak žalovaný dospěl k názoru o nedotčení práv, když sám dotčení popisuje.

Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů také žalobci spatřují v tom, že žalovaný nijak nereaguje na argumentaci uvedenou ve stanovisku rozkladové komise ministra životního prostředí č. 2/2012 uveřejněném ve věstníku MŽP 2/2002 a neuvádí, proč by toto stanovisko nemělo být aplikovatelné v tomto řízení.

Podle žalobců žalovaný nereagoval na skutečnosti, které uvedli v bodě 2) svého odvolání a také se nevypořádal s argumentací uvedenou v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 7/2005-97 ze dne 21.10.2008, na kterou žalobci poukázali.

Žalobci rovněž namítali, že tvrzení žalovaného, že na pozemcích žalobců se nenachází zvlášť chráněné druhy a že se jich nedotýká změna rozhodnutí, nemá oporu ani ve spise a ani nerespektuje výrok vydaného rozhodnutí včetně požadované změny. Bagatelizace, že bramborníček černohlavý pouze protahuje je podle žalobců nepatřičná a ve změnovém řízení se již neposuzuje oprávněnost zahrnutí lokality č. 1 mezi území s časovým omezením stavební činnosti, ale toto časové omezení se na této lokalitě vypouští. Vlastnické právo žalobců je dle jejich názoru tak jednoznačně dotčeno, neboť po vydání změnového rozhodnutí bude stavebník moci provádět stavební činnost i mimo období (od 1.3. do 30.9. kalendářního roku – tj. po celý rok), čímž je jednoznačně zasahováno do práv žalobců.

Žalobci namítali, že žalovaný nereagoval na odvolací bod napadající porušení zásady součinnosti při rozhodování o účasti žalobců v meritorním řízení.

Žalobci trvali na svém tvrzení uplatněném v odvolání a to, že byl porušen spravedlivý proces, když jim před vydáním usnesení o jejich neúčasti bylo zcela znemožněno se k této otázce vyjádřit a to proto, že jim orgán ochrany přírody vůbec nesdělil, že o jejich účasti hodlá negativně rozhodnout.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný reagoval na námítky žalobců a vyjádřil se k nim, přičemž navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Při jednání konaném dne 24.9.2015 setrvali účastníci na svých právních názorech a procesních stanoviscích.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto mimo jiné podstatné dokumenty a rozhodnutí a to především přihlášení se účastníkem řízení ze dne 7.4.2010 vč. doplnění ze dne 19.4.2010, rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru životního prostředí ze dne 4.11.2004 č.j.: MHMP-126863/2004/OZP-V-1000/R-259/Kr, usnesení Magistrátu hl.m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 3.5.2010 sp.zn. S-MHMP – 194856/2010/OOP-V-218/U-88/Kaf, usnesení Magistrátu hl.m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 3.5.2010 sp.zn. S-MHMP – 194856/2010/OOP-V-218/U-87/Kaf, odvolání žalobců ze dne 24.5.2010, žalobou napadená rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy I ze dne 11.10.2010 č.j. 1377/500/10 a č.j. 1378/500/10.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Městský soud v Praze posoudil předmětnou věc takto:

Podle § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. účastníky řízení (dále jen "účastník") jsou

a) v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu;

b) v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají.

Podle § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

Podle § 27 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1.

V dané věci dne 25.2.2010 bylo na základě žádosti společnosti PREdistribuce, a.s., zastoupené na základě plné moci společností SUDOP Energo s.r.o. zahájeno správní řízení o změně rozhodnutí Odboru životního prostředí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 4.11.2004, č.j.: MHMP-126863/2004/OZP-V-1000/R-259/Kr, ve věci stavby „Vedení 2 x 110 kV V303/304 TR Chodov- TR Řeporyje, Úsek Modřanská rokle-TR Řeporyje“. Konkrétně bylo žádáno o změnu ve stanovení doby provádění stavebních prací z důvodu havarijního stavu předmětného vedení. Uvedeným rozhodnutím ze dne 4.11.2004 byl žadateli (PREdistribuce, a.s.) udělen souhlas podle ust. § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. ke stavební činnosti podle projektové dokumentace „Vedení 2x110 kV V303/304 TR-Chodov-

TR Řeporyje, Úsek Modřanská rokle-TR Řeporyje“ v ochranném pásmu zvláště chráněného území - přírodní památky Nad Závodištěm. Dále bylo žadateli vydáno souhlasné závazné stanovisko se zásahem do významných krajinných prvků-lesa, údolní nivy Vltavy, Berounky a bezejmenného vodního toku v souvislosti s umístěním předmětné stavby, a udělena výjimka podle ust. § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. ze zákazů uvedených v ust. § 50 tohoto zákona. Do předmětného řízení se přihlásili žalobci jako účastníci společným přípisem ze dne 7.4.2010, který doplnili podáním ze dne 19.4.2010. Usneseními správního orgánu I. stupně pak bylo vysloveno, že P. K. není účastníkem řízení a ani Bc. I. K. není účastníkem řízení. Podané odvolání žalobců proti prvoinstančním rozhodnutím-usnesením odvolací orgán svými rozhodnutími ze dne 11.10.2010 zamítl a předmětná usnesení potvrdil. Žalobci pak podali v zákonné lhůtě žalobu, v níž se domáhali zrušení jak prvoinstančních, tak druhoinstančních rozhodnutí.

Po provedeném řízení soud v podstatě rozhodl o zamítnutí žaloby na základě toho, že podle jeho názoru všechny žalobní námitky vycházejí z nesprávného předpokladu, že v řízení, v němž se žalobci domáhali účastenství, bylo rozhodováno o jejich právech nebo právem chráněných zájmech. Městský soud v Praze má za to, že tak tomu nebylo, že rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru životního prostředí ze dne 4.11.2004 č.j.: MHMP-126863/2004/OZP-V-1000/R-259/Kr, jímž byl udělen souhlas ke stavební činnosti a současně také byly uděleny výjimky z ochrany podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, tímto rozhodnutím a v řízení, které je předcházelo, se nerozhodovalo v žádném případě o ničem, co by souviselo s právy a zájmy žalobců, jakožto vlastníků, přes které má být vedeno vedení elektrické energie. Předmětné rozhodnutí vydané Magistrátem hlavního města Prahy, odborem životního prostředí, jako orgánem ochrany životního prostředí podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je tedy rozhodnutí, jimiž se upravují poměry ochrany veřejného zájmu, právě tedy veřejného zájmu souvisejícího s ochranou přírody a krajiny, nikoliv záležitosti zájmů vlastníků pozemků ať už v péči oné míře dotčených předmětnou stavbou. K tomu slouží řízení jiná, která časově navazují, a pro něž je tedy ono rozhodnutí o udělení souhlasu podle § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. a případně udělení výjimky podle § 56 odst. 1 téhož zákona, rozhodnutím podkladovým.

Ať už tedy by se v dalším rozhodovalo o vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, v těchto řízeních mají tedy vlastníci dotčených pozemků možnost uplatnit ochranu svých práv a zájmů, přičemž mohou argumentovat nejen dotčením bezprostředně vlastnických práv, ale i např. dotčením práva na přiměřené životní prostředí apod. V podstatě to je tedy ten hlavní důvod, pro který soud dospěl k závěru, že žaloba jako celek tak, jak je koncipována, nemůže být důvodem ke zrušení rozhodnutí o účastenství obou žalobců v řízení vedeném o ochraně přírody a krajiny.

Soud na rozdíl od žalobců nemá za to, že by žalobou napadené rozhodnutí Ministerstva životního prostředí nebo jemu předcházející rozhodnutí tedy usnesení Magistrátu hlavního města Prahy byla nepřezkoumatelná ať už pro nesrozumitelnost nebo z jiného důvodu. Podle názoru soudu je tedy zřejmé, z jakých skutečností oba správní orgány vycházely a jakými úvahami byly vedeny a jak dospěly k závěru o tom, že žalobci účastníky předmětného řízení nejsou (str. 3-4 předmětných usnesení ze dne 3.5.2010, str.3-6 předmětných rozhodnutí ze dne 11.10.2010). V podstatě z těchto důvodů tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a jako takovou ji zamítl.

Městský soud v Praze na základě uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba není opodstatněná, a to v žádné z uplatněných námitek, a proto žalobu podle ust. § 78 odst.7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobci ve věci samé úspěch neměli a žalovanému správnímu orgánu, který ve věci byl úspěšný, žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly. Z tohoto důvodu soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. září 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost nbvyhotovení:
Simona Štěpinová